

Диспозитив

- 1) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че пътникът на полет, закъснял с три часа или повече, има право да предяви иск за обезщетение на основание на членове 6 и 7 от този регламент срещу опериращия въздушен превозвач дори ако между пътника и този въздушен превозвач няма сключен договор, а полетът е част от пакетно туристическо пътуване, което попада в обхвата на Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки.
- 2) Член 5, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че искът за обезщетение, предявен от пътник срещу опериращия въздушен превозвач на основание на Регламент № 261/2004, попада в обхвата на понятието „дела, свързани с договор“ по смисъла на посочената разпоредба дори ако между тези лица няма сключен договор, а оперираният от въздушния превозвач полет е предвиден в сключен с трето лице договор за пакетно туристическо пътуване, което включва и настаняване.
- 3) Членове 15—17 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкуват в смисъл, че искът за обезщетение, предявен от пътник срещу опериращия въздушен превозвач, с когото този пътник няма сключен договор, не попада в приложното поле на тези членове относно специалната компетентност при потребителски договори.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 4.6.2018 г.

**Решение на Съда (втори състав) от 26 март 2020 г. — Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki
АЕ/Европейска комисия**

(Дело C-244/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Вливане на капитал и държавни гаранции — Понятие за държавна помощ — Понятие за предимство — Принцип на частния оператор — Критерий за частния инвеститор — Задължение на Европейската комисия за надлежно и безпристрастно разглеждане — Съдебен контрол — Тежест на доказване — Понятие за предприятие в затруднение — Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране — Известие относно гаранциите — Временна рамка от 2011 г. — Размер на подлежащите на възстановяване помощи — Задължение за мотивиране на Комисията и Общия съд на Европейския съюз)

(2020/C 215/06)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (представители: I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou и G. Psaroudakis, dikigoroi)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier и A. Bouchagiar)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 1 февруари 2018 г., Larko/Комисия (T-423/14, EU:T:2018:57) в частта, в която Общият съд е отхвърлил с това решение първата част от първото основание за обжалване, доколкото тя се отнася до гаранция, която е предоставена през 2008 г. от гръцката държава на Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE и се отнася за заем в размер на 30 милиона евро, предоставен от АТЕ Bank на това дружество.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 4) Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 март 2020 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam — Нидерландия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу SF

(Дело C-314/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 5, точка 3 — Предаване при условие съответното лице да бъде върнато в изпълняващата държава членка, за да изтърпи тап наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, които ще бъдат постановени спрямо него в издаващата държава членка — Момент на връщане — Рамково решение 2008/909/ПВР — Член 3, параграф 3 — Приложно поле — Член 8 — Адаптиране на наказанието, наложено в издаващата държава членка — Член 25 — Изпълнение на наказание в рамките на член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВ)

(2020/C 215/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страна в главното производство

SF

Диспозитив

- 1) Член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки във връзка с член 1, параграф 3 от него, както и с член 1, буква а), член 3, параграфи 3 и 4 и член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз, изменени с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато изпълняващата държава членка постави предаването на лице, което е неин гражданин или пребивава в нея и за което е издадена европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно производство, под условието това лице да ѝ бъде върнато, след като бъде изслушано, за да изтърпи в нея наложеното му в издаващата държава членка наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, посочената държава членка трябва да върне лицето веднага щом осъдителната присъда стане окончателна, освен ако поради конкретни основания, свързани със зачитането на правото на защита на съответното лице или на доброто правораздаване, е абсолютно необходимо присъствието на това лице в посочената държава до постановяването на окончателно решение при другите процесуални етапи в рамките на наказателното производство във връзка с престъплението, което е основание за европейската заповед за арест.